

BOLEST SRCA

Neka čudna bolest počela se širiti cijelim svijetom. Oni koji bi od nje oboljeli, osjetili bi kako im se srce naglo smanjuje. Gubili su snagu i radost. Najradije bi ostajali u krevetu. Liječnici to nisu znali objasniti. Propisivali su razne tablete, ali bolesti nisu našli lijeka. Neki su pokušavali presaditi srce, ali i novo, tek pre-sađeno srce, počelo bi se smanjivati. Nisu više znali što poduzeti. Za to vrijeme bolest se sve više širila. Bolnice su bile pune, a novi bolesnici su stalno pristizali. Ukratko: svi su bolovali od srca. Svi su ležali u krevetu čekajući kraj. Ah, gotovo svi.

Jedna osoba ipak nije bila zaražena. Bio je to starac koji je za razliku od svih drugih imao veliko srce, veće od normalnoga. On se posvetio liječenju bolesnika.

Zapazio je da bi se njegovo malo srce, kad bi uezao ruku nekog bolesnika i nasmijao mu se, počelo povećavati, a kad bi ruku pustio, srce bi prestalo rasti. Otkrio je brzo ono što nitko nije uspio: čudnu bolest koja je smanjivala srce uzrokovalo je pomanjkanje ljubavi.

Dao se na posao. Počeo je liječiti bolesnike jednog po jednog. Uzeo bi ga za ruku i smiješio mu se. Kad bi njegovo srce postalo dovoljno veliko da može ljubiti, bolesnik bi se podigao i pomago drugima da ozdrave. Novi lijek koji mnogi nisu poznavali proširoio se po cijelom svijetu. Sa svih su se strana pojavljivali ljudi s velikim srcem. Otada nitko više nije obolio od one čudne bolesti.

Bilo je dovoljno uzeti se za ruke i smiješiti se.

Nepoznati autor

VAŽNA OBAVIJEST

Domaćim je Risičanima poznato da smo - zalaganjem nekolicine dobrovoljaca - prošlih godina očistili dio Drmunine koji je zapravo MASLINIK, ali je neodržavan kroz dugi niz godina postao zapuštena šuma. Akcija je provedena u "gornjem" dijelu spomenute parcele, "donji" dio je još uvjek zapušten.

U dijelu koji je očišćen došle su do zraka zanemarene masline (kojih ima i u neočišćenom dijelu), no njima još nije posvećena odgovarajuća pažnja, a budući da se dalje ništa ne radi, prijeti opasnost da opet sve zaraste.

Ovaj se MASLINIK, koji je vlasništvo Župe sv. Jeronima, uz određeni rad može vratiti u život, može ga se uređiti i posaditi još maslina. Ovako nitko od njega nema koristi, a svima nam je u nekom smislu na sramotu.

Stoga se traži netko tko je zainteresiran da ga uzme u najam, da ga uredi i da ima od njega koristi.

Pošteno je da prednost pri iznajmljivanju odnosno unajmljivanju imaju domaći Risičani, onda ostali Risičani, a ako takvih ne bude, ponudit ćemo ga ostalima koji bi bili zainteresirani.

Zainteresirani neka se javi župniku do konca rujna 2011.

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XXIV. NEDJ. KROZ GOD. - 11.IX.2011.

Broj: 36(223)

70 x 7

MOLITVA SRCA

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 17. kolovoza 2011.

Draga braćo i sestre, još smo uvijek obasjani svjetлом blagdana Uznesenja Marijina na nebo, koje – kao što sam rekao – je blagdan nade. Marija je prisjela u raj i to je naše određenje: svi možemo doći u raj. Pitanje je samo kako. Marija je onde došla; ona – kaže se u Evanđelju – je ona „što povjerova da će se ispuniti što [joj] je rečeno od Gospodina“ (Lk 1, 45). Dakle Marija je povjerovala, pouzdala se u Boga, ušla je svojom voljom u volju Gospodinovu i tako je bila upravo na vrlo izravnom putu, na putu prema raju. Vjerovati, uzdati se u Gospodina, ući u njegovu volju: to je bitni pravac.

Danas ne želim govoriti o čitavom tom putu vjere, već samo o jednom malom aspektu molitvenog života koji je život doticaja s Bogom, to jest o meditaciji. A što je meditacija? To znači “spominjati se” onoga što nam je Bog učinio i ne zaboraviti mnogih njegovih dobročinstava (usp. Ps 103, 2b). Često vidimo samo negativne stvari; moramo u svojem sjećanju čuvati i pozitivne stvari, darove koje nam je Bog dao, biti pozorni na pozitivne znakove koji dolaze od Boga i spominjati ih se. Dakle, govorimo o jednoj vrsti molitve koja se u kršćanskoj tradiciji naziva “molitva srca”. Mi obično poznajemo molitvu riječima; u toj molitvi naravno moraju biti prisutni i um i srce, ali ono o čemu danas govorimo jest jedna meditacija koja nije razmatranje riječima, već uspostava doticaja našega srca s Božjim srcem. A Marija je tu jedan vrlo realan uzor. Evanđelista Luka, više put, ponavlja da Marija “u sebi pohranjavaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu” (2, 19; usp. 2, 51b). Onaj koji nešto čuva to ne zaboravlja. Marija je pozorna prema onome što joj je Gospodin rekao i učinio, i razmišlja, to jest dolazi u kontakt s raznim stvarima, produbljuje ih u svome srcu.

Ona koja je, dakle, “povjerovala” u Andelovo navještenje i pristala da se po njoj Vječna riječ Svevišnjega utjelovi, također je prihvatile u svojem srcu divno čudo onoga ljudsko-božanskog rođenja, razmatrala je o tome, zadržavala se u razmišljanju o onome što Bog u njoj izvodi, da bi prihvatile Božju volju o svojem životu te na nju odgovorila. Otajstvo utjelovljenja Sina Božjega i Marijina majčinstva je tako veliko da zahtijeva jedan proces interiorizacije u kojem će se to otajstvo pokušati dublje shvatiti, protumačiti njegovo značenje, shvatiti njegove posljedice i implikacije. Tako je, iz dana u dan, u tišini običnog života, Marija nastavila pohranjivati u svojem srcu kasnije čudesne događaje kojima je bila svjedokom, sve do krajnje kušnje križa i slave uskrsnuća. Marija je u punini živjela svoj život, svoje svakodnevne obaveze, svoje poslanje, ali je znala sačuvati u sebi nutarnji prostor za razmišljanje o Božjoj riječi i volji, o onomu što se u njoj zbiva, o otajstvima života svoga Sina.

U životu nas upravo guše mnogi poslovi i obaveze, brige i problemi; često čovjek teži tome da mu dan bude potpuno ispunjen tako da nema ni trenutka za zastati u razmišljanju i hraniti svoj duhovni život. Marija nas uči koliko je nužno pronaći u danu trenutke za sabranost u tišini i razmišljati o onome što nas je Gospodin poučio, o tome kako je prisutan i djeluje u našem životu: riječju, učini nas da budemo kadri zastati i razmatrati. Sveti Augustin uspoređuje razmatranje o Božjim otajstvima s blagovanjem hrane i koristi glagol koji se ponavlja u čitavoj kršćanskoj tradiciji: to je glagol “preživati”. Božja otajstva moraju se neprestano razlijegati u našem srcu da nam postanu bliska, da vode naš život, da nas hrane kao što to čini hrana koja nam je neophodna za preživljavanje. A sveti Bonaventura, govoreći o riječima Svetog pisma kaže da “ih treba uvijek prežvakavati kako bi se gorljivim prianjanjem duše uzmogle usaditi u našem srcu” (Coll. In Hex, izd. Quaracchi 1934., str. 218). Razmatrati znači, dakle, stvarati u nama stanje sabranosti, nutarne šutnje, da bi razmišljali, asimilirali otajstva naše vjere i ono što Bog izvodi u nama; to možemo činiti na razne načine, primjerice, tako da uzmemо neki kratak ulomak Svetog pisma – isprva će biti lakše koristiti neko od Evanđelja, Djela apostolska ili poslanice, odnosno neki tekst nekog duhovnog autora, a po mogućnosti može se posavjetovati u vezi s tim s isповjednikom ili duhovnim vođom – čitamo ga i razmišljamo o pročitanom, zadržimo se na njemu, nastojimo ga shvatiti, otvoriti svoj duh onomu što nam Gospodin želi reći i poučiti nas. I sveta krunica je meditacija: ponavljajući Zdravomarije pozvani smo iznova razmišljati i razmatrati o pojedinom otajstvu krunice. Ali možemo se također zaustaviti na nekom snažnom duhovnom iskustvu, na riječima koje su nam se utisnule u pamet tijekom sudjelovanja na nedjeljnoj euharistiji. Vidite, dakle, mnogi su načini da razmišljamo i uspostavimo doticaj s Bogom i približimo se Bogu i, na taj način, budemo na putu prema raju.

Dragi prijatelji, ustrajnost u posvećivanju vremena Bogu je od temeljne važnosti za duhovni rast; sam će nam Gospodin udjeliti dar da uživamo njegova otajstva, njegove riječi, njegovu prisutnost i djelovanje; osjetiti kako je lijepo kada Bog razgovara s nama; dat će nam dublje shvatiti od nas. To, u konačnici, upravo i jeste svrha meditacije: predavati se uvijek u Božje ruke s povjerenjem i ljubavlju, sigurni da ćemo samo čineći njegovu volju biti uistinu sretni.

Preuzeto iz IKA-e

